



A Morvay-könyv borítólapja, 2017



Kakadu, 1995



A Keresztutak I. tabló a Keresztény Múzeum kiállításán, 2017. 06. 17.

Bárdos István

IN MEMORIAM MORVAY LÁSZLÓ

RÉSZLET AZ ALBUMBÓL

Ebben az évben ünnepelte volna, miként életében tette, széles baráti körben 70. születésnapját. Másként hozta a sors. Szülővárosa és tisztelői albummal, kiállításal emlékeznek e jeles évfordulón a képzőművészre, a pedagógusra, az íróra, a költőre, aki saját szavai szerint „mindig esztergomi”. Egy alkalommal így nyilatkozott erről: *„Itt voltam gyerek, és minden élményem ebből adódik. Kitörölhetetlen emlékeimben. A szüleim itt vannak eltemetve, és a barátaim, első szerelmem, a városkép látványa és a város illata is ideköt.”*

[...] Morvay a gyermekek mese iránti igényt kielégítő művek alkotásával kapcsolatos felkéréseknek éppen úgy szívesen tett eleget, mint azoknak, amelyek a magyar történelem fontos eseményeinek felidézéséhez kapcsolódtak. Így történt ez 1996-ban is, amikor egy belga-amerikai-magyar társaság pályázatát megnyerve elkészítette az ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkhoz vezető út mentén álló, *„A magyarok hét nyila”* című, 56 nagyméretű tűzománcképből álló monumentális művét. A hatalmas méretű térszobor kunhalomba csapódó hét darab, egyenként 12 méter hosszúságú, acélból készült nyílvevesszőből áll. Mindegyikük csúcsán és tollán négy-négy, összesen 96 m² felületű tűzománcképen a magyar történelmi múlt motívumai és a honfoglalás jeles személyiségeinek emlékét idéző szimbólumok láthatók. E művéről a következőket írta az Esztergom és Vidéke 1996. évi karácsonyi számában: *„A keresztény királyok és a keresztény magyarság első városának is ajánlom művemet – bár némi szorongással. Nekem ugyanis a gyermekkor díszletei oly szentek, hogy közéljük, abba a pompás térbe alkotói képzeletem is csak bátortalanul léphet. (Azért a megbízást nem utasítanám vissza...) Hűtlennek kell lennem, hogy a pogány magyarságnak*

is mementőt állíthassak, a pusztába. Szövetségünk, első országlásunk színhelyére, Ópusztaszerre, amely Esztergom előtt az utolsó állomás! Szülőhelyem szellemének lenyomata ott van a tűzománctáblákon, a Keresztény Múzeum fényétől nyilaim is ékeesebbek, s a Víziváros sok szerelmes zezuga, a sziget csobogó csöndje mind-mind beköltöznek a képekbe. A magyarok hét nyila erőt ad. Tartsuk meg magunkat és egymást ebben a kegyetlen világban kegyelemben, a karácsony gyönyörűségében.”

A 2000. évi millenniumi ünnepségekre készülő Esztergom 1998-ban millenniumi emlékmű megalkotására hirdetett országos pályázatot. Morvay nem plasztikával, hanem a Bazilika Duna felőli kapuzata előtti lankára applikált hatalmas zománc-szgrafitto technikával készített táblaképpel pályázott. A 12x10 méteres pályamunkán a koronázási paláston látható Szent István-ábrázolás szerepelt. A pályázat eredménytelenül zárult ugyan, de a város által adományozott két alkotói díj egyikét neki ítélte oda a zsűri. [...]



Reggeli torna – totem, 2002